

הרוחות אלה באלה ונהיים אחד,
ואז זוהי אהבה אחת.

בספרו של רב המנונא סבא הראשון היה אומר על הפסוק הזה, נשיקה של אהבה מתפשטת לארבע רוחות, וארבע רוחות נדבקות כאחד, והן בתוף סוד האמונה, ועולות בארבע אותיות. ואותן האותיות של השם הקדוש תלויים בהם, ועליונים ומתחתונים תלויים בהם, ותשפחת שיר השירים תלויה בהם. ומה הוא? אהב"ה. והן מרפכה עליונה. והם חברות ודבקות ושלמות הכל.

אלו האותיות הן ארבע רוחות, והן רוחות של אהבה ושמחה של כל איברי הגוף בלי עצב כלל. ארבע רוחות הן בנשיקה, כל אחת ואחת כלולה בתחבטה. וכשקרוח הזו כלולה באחרת, ואותה אחרת כלולה בזה, נעשות שתי רוחות כאחת, ואז מתחברות בדבקות אחת, והן ארבע בשלמות, ונובעות זו מזו ונכללות זו בזו.

וכשמתפשטות (וכשנפרדות), נעשה מאותן ארבע רוחות פרי אחד, והוא רוח אחת הכלולה מארבע רוחות, וזה עולה ובוקע וקיעים, עד שעולה ויושב אצל היכל אחד שנקרא היכל האהבה, והוא ההיכל שכל אהבה תלויה בו. ואותה רוח כף נקראת - אהבה, וכשרוח זו עולה, מתעוררת לאותו היכל להתחבר למעלה.

ארבע אותיות הן אצל ארבע רוחות, והן אהבה, והפרי שלהן אהבה. כשמתחברות זו בזו, מיד מתעורר זה בצד זה וזה בצד זה. א' מיד יוצא ה' ומתחבר בא', נדבק בדבקות באהבה. ונעשות (ומתעוררות) שתי אותיות אחרות, ב'

לדא, מתדבקן רוחין אלין באלין, והווי חד,
וכדין איהו רחימו חד.

בספרא דרב המנונא סבא קדמאה, הוה אמר על האי קרא, נשיקה דרחימו אתפשט לארבע רוחין, וארבע רוחין מתדבקן פחדא, ואינון גו רזא דמהימנותא וסלקין בארבע אתוון, ואינון אתוון דשמא קדישא תלי בהו, ועלאין ותתאין תליין בהו. ותושפחתא דשיר השירים תלי בהו. ומאן איהו. אהב"ה. ואינון רתיכא עלאה. ואינון חברותא ודבקותא ושלימו דכלא.

אלין אתוון. ארבע רוחין אינון. ואינון רוחין דרחימו וחדוה דכל שייפי גופא בלא עציבו כלל. ארבע רוחין אינון בנשיקה, כל חד וחד כליל בחבריה. וכד האי רוחא כליל באחרא, וההוא אחרא כליל בהאי. אתעבידו תרין רוחין פחדא. וכדין מתחברן בדביקו חד, אינון ארבע בשלימו, ונבעין דא בדא, ואתכלילו דא בדא.

וכד מתפשטן, (כ"א מתפרשין) אתעביד מאינון ארבע רוחין חד איבא, ואיהו רוחא חדא דכליל מארבע רוחין. ודא סליק ובקע וקיעין, עד דסליק ויתיב לגבי חד היכלא. דאתקרי היכלא דאהבה, ואיהו היכלא דכל רחימו תליא ביה. וההיא רוחא הכי אקרי אהבה, וכד האי רוחא סליק אתער ליהווא היכלא, לאתחברא לעילא.

ארבע אתוון אינון, לגבי ארבע רוחין. ואינון אהבה. ואיבא דלהון אהבה. פד מתחברן דא בדא, מיד אתער דא בסטר דא ודא בסטר דא. א' מיד נפיק ה', ואתחבר בא', מתדבק בדביקו ברחימו. ואתעבידו (כ"א)

ואתער) תרין אתוון אחרנין, ב' ה', ואתכלילו רוחין ברוחין בדביקו

דְּרַחֲמֵימוֹ, וּפְרַחֲזִין אֵלַיִן אַתּוֹן מְנַיְהוּ, בַּהֲהוּא רֹחָא דְסָלִיק, וּמַתְעַטְרָן בֵּיהּ כְּדָקָא יֵאוּת.
 בֵּינָן דְּאֲזִיל וְסָלִיק הֵהוּא אֲהָבָה שְׁלִימָא, כְּלִילָא בְּכַל אֵינּוֹן אַרְבַּע רֹחֲזִין, פְּגַע בְּחַד מְמָנָא עֲלָאָה רַבְרָבָא, דִּי מְמָנָא עַל אֶלְפָּה וְתַשַּׁע מָאָה וְתַשְׁעִין רְקִיעִין, וְאִיהוּ מְמָנָא עַל נְגִידוֹ דְתַלְסָר נְהָרֵי אַפְרַסְמוֹנָא דְכָא, דִּנְגִידָא מְרָזָא דְטֵלָא דְלַעֲיִלָא. וְהֵהוּא נְגִידוֹ אַתְקָרִי מִים רַבִּים. פִּינּוֹן דְפָגַע לְגַבֵּי הֵהוּא רַב מְשָׁרְיִין קָאִים לְגַבֵּיהּ, וְלֹא יָכִיל לְאַעְפָּבָא לֵיהּ, וְאַעְבַּר בָּהּ עַד דְאַעִיל לְגַבֵּי הֵיכַל אֲהָבָה.

עַל דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה, בְּסִיּוּם שְׁבַחֲהִיהּ, (שיר השירים ח) מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהָבָה.

מִים רַבִּים : אֵלַיִן מִים עֲלָאִין דִּנְגִידִין גּוֹ (כ"א מנן) טֵלָא עֲלָאָה. וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ : אֵלַיִן אֵינּוֹן נְהָרֵי אַפְרַסְמוֹנָא דְכָא, דְאֵינּוֹן תַּלְסָר. הֵהוּא מְמָנָא אִיהוּ מְלֹאכָא דְשְׁלִיחַ מִן קָדָם יְיָ, וְדָא אִיהוּ רַב מְשָׁרְיִין דְקָשִׁיר כְּתָרִין לְמֵאֲרִיָּה, רְזָא אַכְתָּרִיא"ל, מְעַטֵּר עֵטְרִין לְמֵאֲרִיָּה, בְּשִׁמָּא גְלִיפָא מְחַקְקָא, יְהוּהָ יְהִי עֲבָאוּת.

בֵּינָן דְאַעִיל לְגַבֵּי הֵיכַל (נ"א דאזיל וסליק ההוא) אֲהָבָה, אַתְעַר רַחֲמֵי דְנְשִׁיקִין עֲלָאִין, דְכְּתִיב, (בראשית כט) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, לְמַהוּי נְשִׁיקִין דְרַחֲמֵי עֲלָאָה כְּדָקָא יֵאוּת, וְאֵינּוֹן נְשִׁיקִין שִׁירוּתָא דְאַתְעַרו דְכָל רַחֲמֵי, וְאַתְדַּבְּקוּתָא וְקַשׁוּרָא דְלַעֲיִלָא. וּבְגִין כֶּף שִׁירוּתָא דְתוֹשְׁבַחְתָּא דְשִׁירְתָּא דָּא אִיהוּ יִשְׁקֵנִי.

מָאֵן יִשְׁקֵנִי. הֵהוּא דְסִתִּים גּוֹ סִתִּימוֹ עֲלָאָה. וְאִי תִימָא, סִתִּימָא דְכָל סִתִּימִין בֵּיהּ תַלְזִין נְשִׁיקִין וְנְשִׁיק לְתַתָּא. תָּא חֲזִי, סִתִּימָא דְכָל סִתִּימִין, לִית מָאֵן דִּידַע לֵיהּ, וְאִיהוּ גְלִי

וְנוֹשֵׁק לְמִטָּה - בַּא וְרָאָה, נִסְתָּר כָּל הַנְּסִתָּרִים אֵין מִי שְׁמַכִּיר דְקִיק וְנִסְתָּר שְׁלֹא תִתְגַּלֶּה, רַק בְּשִׁבִיל אַחַד דְקִיק שְׁתַּתְּפִשֵּׁט

ה', וְנִכְלָלוֹת רֹחֲזוֹת בְּרֹחֲזוֹת בְּדַבְּקוֹת שְׁל אֲהָבָה, וּפּוֹרְחֲזוֹת מִהֵן הָאוּתִיּוֹת הִלְלוּ בְּאוּתָהּ רֹחַ שְׁעוּלָה, וּמַתְעַטְרוֹת בּוֹ כְּרָאוּי. בֵּינָן שְׁהוּלְכַת וְעוּלָה אוּתָהּ אֲהָבָה שְׁלֵמָה, כְּלִילָה בְּכַל אוּתָן אַרְבַּע רֹחֲזוֹת, פּוֹגֶשֶׁת בְּמִמְנָה אַחַד עֲלִינָן גְּדוּל שְׁמִמְנָה עַל אֶלְפָּה וְתַשַּׁע מָאוֹת וְתַשְׁעִים רְקִיעִים, וְהֵהוּא מְמָנָה עַל הַשְּׁפַע שְׁל שְׁלֵשָׁה עֶשֶׂר נְהָרוֹת אַפְרַסְמוֹן וְךָ שְׁשׁוּפַע מִסוּד שְׁל הַטַּל הָעֲלִינָן, וְאוּתוֹ הַשְּׁפַע נִקְרָא מִים רַבִּים. בֵּינָן שְׁפּוֹגֵשׁ לְאוּתוֹ גְּדוּל הַמְּחַנּוֹת עוֹמֵד אֲצִלוֹ, וְלֹא יָכוֹל לַעֲכַב אוּתוֹ, וְעוֹבֵר בָּהֶם עַד שְׁנַכְנַס לְהֵיכַל הָאֲהָבָה.

וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה בְּסִיּוּם שְׁבָחוֹ, מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהָבָה. מִים רַבִּים - אֵלוֹ מִים עֲלִינָן שְׁשׁוּפַעִים תּוֹךְ (מתוך) הַטַּל הָעֲלִינָן. וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ - אֵלָּה הֵם נְהָרוֹת אַפְרַסְמוֹן וְךָ, שְׁהֵם שְׁלֵשָׁה עֶשֶׂר. אוּתוֹ מְמָנָה הוּא מְלֹאךָ שְׁלִיחַ מְלַפְנֵי ה', וְזֶהוּ גְּדוּל הַמְּחַנּוֹת שְׁקוּשֵׁר כְּתָרִים לְרַבּוֹנוֹ, סוּד שְׁל אַכְתָּרִיא"ל, מְעַטֵּר הַעֵטְרוֹת לְרַבּוֹנוֹ בְּשֵׁם מְגַלְף מְחַקֵּק, יְהוּהָ יְהִי עֲבָאוּת.

בֵּינָן שְׁנַכְנַס לְהֵיכַל (שהולך ועולה אותה) הָאֲהָבָה, מַתְעוֹרְרַת אֲהָבָה שְׁל נְשִׁיקוֹת עֲלִינּוֹת, שְׁכַתּוּב (בראשית כט) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, לְהִיּוֹת נְשִׁיקוֹת שְׁל אֲהָבָה עֲלִינָה כְּרָאוּי. וְאוּתָן נְשִׁיקוֹת רֵאשִׁית הַתְּעוֹרְרוֹת שְׁל כָּל אֲהָבָה, וְהַתְּדַבְּקוֹת וְקָשֵׁר שְׁלִמְעָלָה. וּמְשוּם כֶּף רֵאשִׁית הַתְּשַׁבַּחַת שְׁל שִׁירָה זֶה הוּא יִשְׁקֵנִי.

מִי יִשְׁקֵנִי? אוּתוֹ הַנְּסִתָּר תּוֹךְ הַסִּתָּר הָעֲלִינָן. וְאִם תֵּאמַר שְׁנַסְתָּר כָּל הַנְּסִתָּרִים בּוֹ תְלוּיּוֹת הַנְּשִׁיקוֹת אוּתוֹ, וְהוּא גְּלָה מִמְּנֵו אֹר אַחַד מִתּוֹכּוֹ, וְהוּא אֹר שְׁמַאִיר לְכָל, וְזוֹ